

...อย่าคิดมาก..>>>คนเรา...ก็...เท่านี้

นำเสนอเมื่อ : 14 ก.ค. 2552

อภินิหารของ พระอานนท์

พระอานนท์กราบทูลตอบว่า นึกถึงความตายวันละ ๗ ครั้ง พระเจ้าข้า

อันที่จริงแล้วพระอานนท์ท่านนี้ ท่านเป็นผู้ที่ขยันขันแข็งมากที่สุดในบรรดาภิกษุทั้งหลาย ท่านเป็นผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบมากที่สุดในบรรดาภิกษุทั้งหลาย ท่านเป็นผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบมากที่สุดในบรรดาภิกษุทั้งหลาย

ท่านมีความเป็นปกติเป็นสุข เพราะการคิด ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็จะสงบสติอารมณ์ไว้ก่อนแล้วค่อยคิดต่อ

วันหนึ่งพระอัครธิดามพระอรหันต์ว่า "อาหนะ..ลูกอานนท์ เธอนึกถึงความตายวันละกี่ครั้ง

พระอานนท์กราบทูลตอบว่า นึกถึงความตายวันละ ๗ ครั้ง พระเจ้าข้า

พระอัครธิดาสว่่า ยังห่างมากอานนท์ ตถาคตนึกถึงความตายทุกลมหายใจเข้าออก

การนึกถึงความตายเป็นปกติเป็นของดี แม้แต่พระพุทธเจ้ายังเฝ้าคิดถึงความตาย

เพราะผู้ที่คิดถึงความตายรู้ตัวว่าจะตายยอมไม่สั่งสมความชั่ว

คอยปลีกตัวออกจากความชั่วและมีอารมณ์ไม่วุ่นไหวในเมื่อความตายมาถึงแล้ว เพราะคิดอยู่เรื่อยเสมอแล้วรู้ว่าเราต้องตายแน่ ความตายนี่หาหนีไม่ได้ เครื่องหมายไม่ได้ กำหนดการเกิดหมอบอกได้ แต่กำหนดเวลาตายไม่มีใครกำหนดได้แน่นอน

สำหรับปุถุชนคนธรรมดา สำหรับพระอริยเจ้า หรือท่านที่ชำนาญใน "อานาปานัสสติกรรมฐาน" ท่านสามารถบอกเวลาตวดยที่แน่นอนของท่านได้ พระอริยเจ้าที่จะบอกเวลาได้ ก็ต้องเป็นท่านที่ได้ "วิชชาสาม" เป็นอย่างน้อย ถ้ามีความรู้พิเศษต่ำกว่านั้น ท่านก็กำหนดเวลาตายไม่ได้เหมือนกัน

ท่านเปรียบชีวิตไว้คล้ายกันคนขีดเส้นบนผืนผ้า

ขีดพอปรากฏว่ามีเส้นแล้วในทันทีที่เส้นที่ขีดนั้นพลันสูญไป ชีวิตของสัตว์ที่เกิดมาก็เช่นเดียวกัน ความตายรออยู่แคปลายจมูก ถ้าเส้นลมปราณเมื่อไรก็สิ้นภาวะเมื่อนั้น เอาความยั่งยืนไม่ได้เลย

ท่านที่เจริญมรณานุสสติกรรมฐาน เมื่อท่านคิดถึงความตายเป็นปกติ

จนเห็นความตายเป็นปกติธรรมดา เตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์คือให้ท่าน

รักษาศีล เจริญภาวนาพอสมควรแก่ความต้องการแล้ว

ถ้าคิดให้ไกลไปอีกสักนิดว่าความตายเป็นของมีแน่ เราไม่หวั่นใจแล้ว

ความเกิดต่อไปก็มีแน่ จะเกิดเป็นอะไรก็ตามเต็มไปด้วยความทุกข์ หนีทุกข์ไม่พ้น

เราไม่ต้องการความเกิดอันเป็นเหยื่อของวิภวภูฏะอีก

แม้ร่างกายอันเป็นที่ห่วงหาพันยังจะต้องพังทลายเราจึงไม่มีเยื่อใย

ก็สมบัติอะไรในโลกก็ยกที่เราต้องการ เราไม่ต้องการอะไรอีก เทวโลก

พรหมโลก เราไม่ต้องการ สิ่งทีพอใจที่สุดก็คือพระนิพพาน

ทำใจให้วางจากความเกิด ความแก่ในชาติภพ

ปรารถนาพระนิพพานเป็นปกติ อย่างนี้มีหวังสิ้นชาติสิ้นภพ

ประสบผลอย่างยอดเยี่ยม คือถึง "พระนิพพาน"

ในชาติปัจจุบันแน่นอน..สวัสดี.
